

хъ: Господи, ако є заспала, ще да Ѡздравѣ.

13 Но Іисусъ имъ рече за смерть та мъ: а Онъ возмнѣхъ защо за заспванѣ то сонно говори.

14 Тогдѣ имъ рече Іисусъ тайно: Лазарь оумре.

15 И ради вами се заради вѣсъ, да повѣровате че не бѣхъ та мъ азъ: но да идеме кода нѣго.

16 Я Фома, който се говорише близнѣцъ, рече на соученици те си: да идеме и нѣ да оумреме съ него.

17 Като дойде прочее Іисусъ, найдѣ го че имаше четвѣри дні веке въ грбатъ.

18 Я Биланіа бѣше близъ до Іерасалимъ, кѣкото патнацать стадіи.

19 И мнозина въ Іудеи те бѣха дошли къ Маріа и Маріа, да ги оутѣшатъ за брата имъ.

20 Я Маріа като чв, че идѣ Іисусъ, посрещна го: а Маріа дома седѣше.

21 И рече Маріа на Іисуса: Господи, ако ты бы былъ тѣка, не бы оумрѣлъ братъ ми:

22 Но и сега знамъ, защо каквото да попросишъ въ Гра, ще ти даде Гра.

23 Рече и Іисусъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мъ Маріа: знамъ защо ще да воскресне въ

воскресенїе то въ послѣднїй денъ.

25 И рече и Іисусъ: азъ есмъ воскресенїе и животъ: който вѣрва въ мене, и да оумре, ще да ѡживѣ.

26 И сѣкой който живѣ, и вѣрва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фащаши ли вѣра на това;

27 Рече мъ Маріа: єй Господи: азъ повѣровахъ защо си ти Христосъ Сынъ Ежий, който трѣзваше да дойде въ міръ.

28 И като рече тіа (словеса) въиде та повѣкъ Маріа сестра си, и рече и тайно: оучителю є дошълъ, и вѣка те.

29 Я онѣ като чв, стана скорѣ, и въиде при него.

30 Защото юще не бѣше дошълъ Іисусъ въ селѣ то: но бѣше на нова място, гдѣто го посрещна Маріа,

31 Іудеи те прочее който бѣха съ неа въ кѫща та, и оутѣшаваха я, като видѣха Маріа че стана скорѣ, и излѣзе, въидѣха слѣдъ неа, и говориха: че вѣва на грбатъ, да плаче та мъ.

32 Я Маріа като дойде, гдѣто бѣше Іисусъ, и видѣ го, падна на нозѣ те мъ, и говорише мъ: Господи, ако ты бы былъ тѣка, не бы оумрѣлъ братъ ми.

33 Іисусъ, като я видѣ че плаче, и Іудеи те който бѣха